

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 czerwca 2017 roku odmówił W. S. ponownego ustalenia kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku ponieważ w wyniku dokonanego przeliczenia wartość kapitału początkowego nie uległa zmianie. W uzasadnieniu wskazał, że przedłożone przez wnioskodawcę angaże i umowy o pracę nie dają podstaw do ustalenia faktycznego wynagrodzenia z lat 1975-1979 w (...) Przedsiębiorstwie (...) gdyż zawierają jedynie stawkę godzinową, brak jest danych dot. ilości faktycznie przepracowanych godzin w danych latach na określonym stanowisku (dziennie, tygodniowo, miesięcznie). Nie dokonano przeliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem przedłożonych umów o pracę oraz list płac, ponieważ kapitał początkowy decyzją z dnia 2 grudnia 2008 r. został ustalony na podstawie przedłożonych zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Zaświadczenia dotyczą okresów zatrudnienia od 1 sierpnia 1975 r. do 5 listopada 1982 r. (wynagrodzenie za lata 1980-5 listopad 1982 r.), od 8 listopada 1982 r. do 9 lipca 1983 r., od 11 lipca 1983 r. do 30 kwietnia 1989 r. przedłożonych do wniosku o ustalenie kapitału początkowego z dnia 20 listopada 2006 r.

/decyzja - k. 29-29 odw. akt ZUS plik II/

W. S. od powyższej decyzji złożył odwołanie w dniu 31 lipca 2017 roku wskazując, że decyzja jest niezgodna ze stanem faktycznym, z uwagi na nieuwzględnienie zarobków z zakwestionowanego okresu. Wskazał, że w spornym okresie pracował jako operator dźwigu po 12 godzin dziennie za wynagrodzeniem obejmującym wynagrodzenie stanowiące iloczyn stawki godzinowej i ilości godzin przepracowanych, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatek za pracę w godzinach nocnych i premię. Podniósł, że nie ponosi odpowiedzialności za brak list płac.

/odwołanie - k. 2, koperta – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wnosił o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie - k. 4-4 odwrót/

Na ostatnim terminie rozprawy wnioskodawca poparł odwołanie, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie.

/stanowiska 00:00:35, 00:01:21- płyta CD k. 44/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. S. urodził się w dniu (...).

/bezsporne, a nadto wniosek o ustalenie kapitału początkowego – k. 1-1 odwrót akt ZUS plik I/

W dniu 26 listopada 2006 roku odwołujący złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek o ustalenie kapitału początkowego – k. 1-1 odwrót akt ZUS plik I/

Decyzją z dnia 2 grudnia 2008 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy W. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od dnia 1 stycznia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 103,67 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.265,70 zł. Przyjęto łącznie 25 lat, 10 miesięcy i 19 dni, tj. 310 miesięcy okresów składkowych oraz 8 miesięcy okresów nieskładkowych.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 80,78 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 139.540,94 zł.

/decyzja - k. 26-27 akt ZUS plik I, obliczenie wskaźnika – k. 28 akt ZUS plik I/

Organ rentowy uznał wnioskodawcy za udowodnioną podstawę wymiaru kapitału początkowego na podstawie przedłożonych zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu od 1 sierpnia 1975 roku do 5 listopada 1982 roku (wynagrodzenie za okres od 1 stycznia 1980 roku -5 listopad 1982 roku), od 8 listopada 1982 roku do 9 lipca 1983 roku, od 11 lipca 1983 roku do 30 kwietnia 1989 roku oraz z okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 maja 1989 roku do 30 czerwca 1993 roku i od 1 października 1993 roku do 30 września 1997 roku.

/zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – akta ZUS plik I, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 24 – 25 akt ZUS plik I/

W dniu 2 czerwca 2017 roku odwołujący złożył wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem wymiaru zarobków uzyskanych w okresie zatrudnienia od 1 września 1971 roku, na podstawie przedstawionych umów o pracę i angaży określających stawkę godzinową i kart płacy.

/wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego – k. 1-1 odwrót akt ZUS plik II, dokumentacja – k. 4, listy płac za lata 1980 – 1982 – k. 25-26 oraz k. 19-20 akt ZUS plik II/

W okresie od 1 sierpnia 1975 roku do 5 listopada 1982 roku W. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. (uprzednio Przedsiębiorstwie (...) w Ł.) w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku maszynisty żurawia wieżowego.

/świadczenie o pracy z 03.11.1982 r. – k. 14-14 odw., karta zmiany w stosunku pracy (zwolnienie) – k. 21 oraz k. 18 akt ZUS plik II, zaświadczenie z Archiwum Zakładowego – k. 5 akt ZUS plik I/

Od dnia 1 sierpnia 1975 roku wnioskodawcy powierzono stanowisko pomocnika operatora żurawia wieżowego oraz przyznano wynagrodzenie wg stawki 9,50 zł na godzinę (V grupa) oraz premię i dodatki. Z dniem 15 sierpnia 1975 roku zawarto z wnioskodawcą umowę na czas nieokreślony, pozostawiając dotychczasowe warunki pracy i płacy.

/umowy o pracę – k. 15-16 odw. oraz k. 9-10 odw. akt ZUS plik II, karta obiegowa zmiany w stosunku pracy (przyjęcie) – k. 17 oraz k. 8 akt ZUS plik II, skierowanie do pracy – k. 17 oraz k. 11 akt ZUS plik II, karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II/

Z dniem 1 stycznia 1976 roku powierzono W. S. stanowisko operatora dźwigu i przyznano wynagrodzenie wg stawki 10,50 zł na godzinę (VI grupa).

/angaż – k. 18 oraz k. 12 akt ZUS plik II, karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II/

Od dnia 1 marca 1979 roku wnioskodawcy powierzono stanowisko maszynisty żurawia wieżowego i przyznano wynagrodzenie wg stawki 12,00 zł na godzinę oraz warunkową stawkę 13,50 zł na godzinę (grupa VII) w II tabeli płac.

/karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II, angaż k. 13 akt ZUS plik II /

Ponowne przeszerogowanie wnioskodawcy nastąpiło z dniem 1 maja 1979 roku, od którego przyznano mu wynagrodzenie wg stawki 13,00 zł na godzinę (VII kat.) w I tabeli płac oraz utrzymano w mocy warunkową stawkę 13,50 zł na godzinę z II tabeli płac.

/angaż – k. 18 oraz k. 12 akt ZUS plik II, karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II/

Z dniem 1 kwietnia 1980 roku przyznano wnioskodawcy wynagrodzenie wg stawki 15,50 zł na godzinę (VIII kat.) z II tabeli płac

/angaż – k. 19 oraz k. 14 akt ZUS plik II, karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II/

Od dnia 1 sierpnia 1980 roku przyznano wnioskodawcy wynagrodzenie wg stawki 18,00 zł na godzinę (IX kat.) z II tabeli płac

/angaż – k. 20 oraz k. 14 akt ZUS plik II, karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II/

Z dniem 1 października 1980 roku przyznano mu wynagrodzenie wg stawki 22,50 zł na godzinę (IX kat.) z II tabeli płac.

/angaż – k. 20 oraz k. 15 akt ZUS plik II, karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II/

Od dnia 1 stycznia 1982 roku W. S. przyznano wynagrodzenie w wysokości 6.200 zł (XII kat.)

/angaż – k. 19 oraz k. 16 akt ZUS plik II, świadectwo pracy z 03.11.1982 r. – k. 14-14 odw., karta przebiegu zatrudnienia – k. 22-22 odw. oraz k. 17 akt ZUS plik II/

Z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w latach 1975-1979 brak jest dokumentacji płacowej.

/bezsporne/

W spornym okresie wnioskodawca pracował po 12 godzin dziennie. Nie korzystał ze zwolnień lekarskich. W zakładzie pracy nie było przestojów.

/zeznania wnioskodawcy 00:01:21- płyta CD k. 44/

Hipotetyczna wysokość kapitału początkowego oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego W. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku przy uwzględnieniu wynagrodzeń przyjętych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych do ustalenia kapitału początkowego nie będących przedmiotem sporu, a także przy założeniu że wnioskodawca świadczył prace w pełnym wymiarze czasu pracy oraz przyjęciu stawek wskazanych w dokumentacji osobowej wnioskodawcy tj. angażach za okres od 1 sierpnia 1975 roku do 31 grudnia 1979 roku z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., wyniosłyby odpowiednio: 140.843,01 zł i 105,17 % (przy przyjęciu 10 lat kalendarzowych) oraz 117.255,27 zł i 78,02 % (przy przyjęciu 20 lat kalendarzowych).

/bezsporne, hipotetyczne wyliczenie ZUS– k. 37, wyliczenia ZUS - k. 38- 41 odw./

Ustalenia powyższego stanu faktycznego Sad dokonał przede wszystkim w oparciu o dokumentację zawartą w aktach rentowych, dokumentację osobową wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy ocenił i zważył, co następuje :

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia

w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego

i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę.

Z kolei ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia

7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia wnioskodawcy oraz dopuścił dowód z jego przesłuchania.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było przyjęcie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. tj. od dnia 1 sierpnia 1975 roku do dnia 31 grudnia 1979 roku najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostkach gospodarki uspołecznionej przy obliczaniu kapitału początkowego.

Wnioskodawca wnosił o uwzględnienie przy ustalaniu kapitału początkowego faktycznego wynagrodzenia za okres od dnia 1 sierpnia 1975 roku do dnia 31 grudnia 1979 roku przy przyjęciu stawki godzinowej z angaży ze spornego okresu.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że dla potrzeb obliczenia wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, w przypadku nieudowodnienia przez osobę ubezpieczoną (za pomocą dostępnych w postępowaniu sądowym środków dowodowych) wysokości podstawy wymiaru składek ubezpieczeniowych (wysokości rzeczywiście otrzymywanego wynagrodzenia) w danym roku lub latach - należy przyjmować, iż podstawa ta wynosi – dla niewątpliwie udowodnionego okresu ubezpieczenia w danym czasie, a więc zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy i w dawnym uspołecznionym zakładzie pracy – najniższe wynagrodzenie dla pracowników uspołecznionych zakładów pracy w danym roku czy w latach oraz przy znajomości stawki godzinowej – wynagrodzenie wyliczone przez przyjęcie wysokości dziennej normy czasu pracy obowiązującej w tym okresie, przy uwzględnieniu niewątpliwie otrzymywanych dodatków i premii.

W ocenie Sądu Okręgowego zachowane w aktach osobowych W. S. angaży z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. tj. z dnia 1 stycznia 1976 roku, z dnia 1 marca 1979 roku i z dnia 1 maja 1979 roku oraz umowy o pracę z dnia 1 sierpnia 1975 r. i z dnia 15 sierpnia 1975 roku zawierające informacje o przyznanych wynagrodzeniach, dają podstawę do ustalenia wysokości stałych składników wynagrodzenia wnioskodawcy w okresie od dnia 1 sierpnia 1975 roku do dnia 31 grudnia 1979 roku, jakie niewątpliwie otrzymywał.

Zdaniem Sądu w odniesieniu do niebudzącego żadnych wątpliwości zatrudnienia wnioskodawcy na cały etat w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., należy uwzględnić jako wynagrodzenie iloczyn stawki godzinowej w wysokości wynikającej z powołanych wyżej dokumentów i 46 godzinnego tygodnia pracy.

W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał w niniejszym postępowaniu, że od 1 sierpnia 1975 roku do dnia 31 grudnia 1979 roku otrzymywał wynagrodzenie wskazane w przedłożonych angażach i umowach o pracę.

Zasada swobodnej oceny dowodów przez Sąd orzekający wyrażona w art. 233 § 1 k.p.c. z jednej strony uprawnia Sąd do oceny tychże dowodów „według własnego przekonania” z drugiej natomiast strony zobowiązuje Sąd do „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału”. Uprawnienie sądu do oceny dowodów według własnego przekonania nie oznacza oczywiście dowolności w tej ocenie, bowiem poza sporem winno być, iż dokonując tej oceny Sąd nie może ignorować zasad logiki, osiągnięć nauki, doświadczenia czy też wyciągać wniosków nie wynikających z materiału dowodowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 329/13, LEX nr 1378585).

W związku z powyższym - w ocenie Sądu - brak jest podstaw do odmowy wiarygodności zgromadzonym w toku postępowania dokumentom oraz zeznaniom wnioskodawcy, a zatem brak jest prawnych przesłanek do zaniechania przez organ rentowy obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 lat kalendarzowych, z uwzględnieniem oprócz niespornych kwot, kwot wynagrodzeń wyliczonych na podstawie angaży zachowanych ze spornego okresu zatrudnienia.

Podkreślić jeszcze raz należy, że w ocenie Sądu takie wyliczenia pozwolą ustalić przynajmniej taką wysokość wynagrodzenia, jaką wnioskodawca niewątpliwie otrzymywał. Formułując to stanowisko należało mieć na względzie powszechnie znane trudności

w dokumentowaniu nie tylko wysokości wynagrodzenia, ale nawet samego zatrudnienia

w latach odległych od daty wniosku, związane z brakiem dokumentów (te podlegały bowiem niszczeniu po upływie określonego czasu), czy wręcz likwidacją zakładów pracy.

Organ rentowy dokonał stosownego hipotetycznego wyliczenia wysokości wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego W. S., przy uwzględnieniu wynagrodzeń przyjętych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych do ustalenia kapitału początkowego nie będących przedmiotem sporu, a także przy uwzględnieniu wynagrodzeń wyliczonych na podstawie angaży zachowanych ze spornego okresu zatrudnienia, który na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 105,17 % (przy przyjęciu 10 lat kalendarzowych).

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przeliczył kapitał początkowy W. S.

z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 105,17 %.

K.W.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem

o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia

środka zaskarżenia, wypożyczając akta rentowe.